

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Vincentii Brvni, Societatis Iesv, Meditationes, De
Præcipvis Mysteriis Vitæ & Passionis D. N. Iesv Christi**

Cum Veteris Testamenti Figuris, & Prophetijs, varijsque Documentis ex
quoque Euangelio depromptis, Nunc ex Italico in Latinum translata

Bruno, Vincenzo

Coloniae Agr., 1599

VD16 ZV 2606

Pio Lectori.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59868](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59868)

P. Si di- lu- re, ut na- am ser e
O

PIO LECTORI.

PRINCIPIO huius o-
peris, pie Lector, ad
rationem instituti mei
plenius intelligendam,
visus mihi es necessario tribus de
rebus monendus. Primum quo
scopo & fine inductus sim ad has
MEDITATIONES de vi-
ta & Passione CHRISTI Do-
mini nostri perscribendas. Secun-
dò, quem ordinem in eis sim se-
cutus. Tertiò quem modum, qui
eas legerint, tenere debeant, ut ex
earum consideratione aliquem
percipiant fructum. QVOD ad
primum attinet, duabus potissi-
mum de causis permotus sum ad
eas conscribendas. Prima est sum-
ma huius exercitij Sancti, nem-
pe orationis necessitas. Quemad-
modum enim fieri non potest, ut
diu vitam corporis conseruemus
sine cibo corporali, sic nec vitam
gratiæ in anima diu sine miracu-

P R Æ F A T I O

lo tetinere possumus sine hoc cibo spirituali. Quod cū probè sciret Saluator noster, toties ad hoc suos discipulos est adhortatus, & per eos speciatim idem voluit omnibus suis cōmendatum esse, vt his instructi armis faciliùs se aduersus tentationes tueri, gratiam conseruare, & æternam denique salutem consequi possent. Altera causa fuit magna, quam omnes in hoc exercitio experimur, difficultas, quandoquidem non omnes homines, siue quia consuetudinē illam non habent, siue quia curis externis & negotijs nimium distrahuntur, aut norunt, aut possunt in orationib. suis excogitare cōceptus vel materiã deuotionis. Vnde eiusmodi hominibus, dum ab hoc exercitio abstinēt, euenit idem quod egris, qui dum ob difficultatem, quam in edendo sentiunt ab omni cibo se continent, manifestum adeunt vitæ periculum. Quare in cōmune, pro me & alijs

AD LECTOREM.

alijs cogitâram Meditationes ea
forma & modo conscribere, qui
tum varieate rerum, tum conce-
ptuum affectuosorum copia, ita
esset ad gustum spiritualiter con-
ditus & accommodatus, vt quisq;
licet abhorrens, aridus & distra-
ctus, mediocri saltem attentione
eas per legendo excitari posset ad
deuotionem & amorem CHRIS-
TI sui redemptoris, & simul ad
desiderium eum imitandi, eiq; se-
quoad posset in omnibus rebus
assimilandi.

VT verò facilius hunc finem
consequi possimus, existimaui,
quod erat secundum caput eorū,
de quibus monere te volueram,
illum ordinem esse tenendum, vt
vnamquamque MEDITATIO-
NEM in tres præcipuas partes di-
viderem. In quarum prima, (ne-
cesse est enim in oratione certam
aliquam materiam præscribi, de
qua meditatio instituat) pro-
ponitur punctum vnum de Hi-

* 5   storia

P R Æ F A T I O

istoria Euangelica, hoc est, vna
 CHRISTI Domini nostri A-
 ctio: eo quod sanctissima eius vi-
 ta sit verum illud exemplar, in
 quod omnes intueri debemus, &
 recta illa norma, ad quam vni-
 uersa vita nostra instituēda & di-
 rigenda est. Post Euangelium, se-
 quuntur quædam veteris Legis Fi-
 guræ vel Prophetiæ, partim ad
 confirmandam magis veritatem
 Euangelicam, partim, quia Spiri-
 tus Propheticus ob lumen & vim
 magnam, quam impertit intelle-
 ctui nostro in fidei veritate, val-
 dè efficax est, ad illustrandā men-
 tem, commouendos affectus &
 & comparandum animum ad me-
 ditationem.

In Secunda parte proponun-
 tur Considerationes in singula
 Euangelij puncta. Nam licet ho-
 minibus spiritalibus, in meditan-
 do exercitatis, qui per se ipsi no-
 runt exsugere mel de petra, ipsa
 nuda Euangelij historia satis ma-
 teriæ

A D L E C T O R E M.

terix præbeat ad contemplan-
dum : tamen incipientibus, &
nondum exercitatis, ac etiam
mente distractis opus est, velut
infantibus & pueris cibum in fru-
sta sectum, & præmansum in os
ingerere, vt facilius possint dige-
rere, & fructum aliquem referre.
Hæ Considerationes ad extre-
mum concluduntur Colloquio,
in quo à Domino postulamus, vt
spiritualiter id in nobis effice-
re velit, quod corporaliter ab il-
lò ea actione effectum, de qua
meditatio fuit instituta. In ter-
tia & vltima parte deinde cuius-
que Meditationes adiunguntur
quædam documenta ex Euange-
lio excerpta: quia sicut finis ora-
tionis nostræ esse debet, bonis o-
peribus vitam nostram cum vi-
ta CHRISTI conformare, sic
in his documentis ex operibus à
Christo factis, doctrinaque ab
eo tradita, discimus quid age-
re, quidque fugere ad imitan-
dum

P R Æ F A T I O

dum C H R I S T V M debeat
mus.

Q V O D ad tertium & postre-
mum caput attinet, de instruen-
dis ijs, qui minùs in hoc genere
sunt exercitati. Quicùq; fructum
aliquem capere ex his Meditatio-
nibus desiderat, ante omnia, cum
ad orandum se confert, conveni-
enter consilio sapientis, animam
suam præparare debet. Præpara-
tio autem consistit in duobus. Pri-
mum est, vt remoto omni affe-
ctu inordinato, & voluntate pec-
candi, conetur se huic sancto ex-
ercitio dedere, quanta maxima
sinceritate, puritateq; animi po-
terit: vt enim purum esse debet
vas, in quod pretiosus liquor ef-
fundendus est: ita animam illam,
in quâ nobilis diuini amoris, gra-
tiæ, aliorumque donorum cæle-
stium liquor effundendus est, ne-
cesse est mundam esse, quoad fie-
ri potest, ab omni peccati labe, i-
mò liberam & solutam omnibus
alijs

A D L E C T O R E M.

alijs curis & cogitationibus, quæ
eã in oratione retardare possint.
Alterum est, vt mente ad Deum
sublata, quasi in cõspectu Dei cõ-
stitutus postulet gratiam, deuotè
& reuerenter hæc sacramyteria
ad purũ honorem & gloriam suæ
diuinæ Maiestatis, vtilitatem que
spiritualẽ animæ suæ cõsiderãdi.

P O S T hanc præparationem,
aggrediendum est ad hoc sanctũ
exercitiũ, Vbi id primum anim-
aduertit, etsi quælibet Meditatio
plures habeat partes, nempe. Scri-
pturam, Prophetias, Considera-
tiones, & Documenta, non eo id
factum, vt homo singulas mente
pertractet, sed, quia non vnum
est omnium hominum palatum,
varia & multiplex materia pro-
posita est, vt qui ex hoc, vel illo
puncto ceu ferculo non potest, ex
alio saltem carpat, quod ad refici-
endam, roborandamq; mentem
valeat. Ita enim fit, vt quidam so-
la Euangelij, alij. vaticiniorum,

* 2. ali

P R Æ F A T I O

alij considerationum, documentorum alij lectione, secundum cuiusque dispositionem, moueantur. Initium ergo Meditationis facturus, primò legat attentè & deuotè sacri Euangelij verba, vti à Spiritu sancto dictata: qua in lectione debet, quatenus potest, imaginari se præsentem oculis cõtueri quæcunque ibi commemorantur. P o s t Euangelium, eadem attentione leget Figuras, & Prophetias, considerando, quam benè vereque nouum testamentum veteri respondeat, & quanta perfectione CHRISTVS Dominus noster in se cõplerit, quicquid in Patribus antiquis fuit præfiguratum, & per ora Prophetarum prædictum. Quæ consideratio non exiguam illi pariet consolationem, & menti subtrahet alias distractiones, attentioemque ad res meditandas reddet. Verum quod ad has figuras & Prophetias attinet, illud visus es mihi

AD LECTOREM.

mihî hic præmonendus . Etsi omnes & singulæ Domini actiones non sint præfiguratæ, & prædictæ, sed tantum plurimæ & maximè præcipuæ, me tamen singulis aliquas prophetias adiungere voluisse: quæ, vt præcisè non referantur ad singularem illâ CHRISTI actionem, accommodari tamen illi possunt ; quod multorum Doctorum, ipsiusque Ecclesiæ sanctæ exemplo feci , quæ in diuinis officijs crebrò in hunc modum vsurpat vaticinia , aliæque veteris legis testimonia , decoreq; ac cõgruenter materiæ de qua agitur accommodat, licet secundum literam alio pertineant. Quæ ratio applicandi Scripturas, non solum affert ornamentum quoddam rebus tractatis, sed valet etiam ad excitandam pietatem & deuotionem , simulque ansam præbet, multos spirituales sensus & conceptus ad gloriam Dei excogitandi: cuius Spiritus in diuinis

nis

P R Æ F A T I O

nis literis nō est ad vnum sensum alligatus & astrictus, sed porrigi potest ad omnes veritates fidei Catholicę, bonisq; moribus consentaneas.

Post expensas Prophetias, per puncta Considerationum decurret. Vbi duo obseruanda sunt. Primum est, vt fructus carpatur, non esse continenter legēda, nec omnia puncta, nec vnum etiam integrum qualibet vice; sed, velut in vnoquoq; erunt varij conceptus spirituales, ita in illo hāendum est, & mente tam diu pertractandum, quod primò occurrit, quam diu sensu quodam interno, & gustu spirituali afficietur: quare si alia superesse contingat, ea in sequentes Meditationes differri poterunt, præstat enim paucā meditando expendi cum deuotione & fructu, quā multa sine attentione & gustu. Secundum est, etiam si in his cōsiderationibus occurrant diuersi conceptus, ad medita-

dit
me
qu
m
cti
fue
ille
ter
ter
tun
nen
stas
dig
Te
do
no,
rita
mil
ocu
qua
rit,
nos
riur
con
& fr
ban

A D L E C T O R E M.

ditationem opportuni, posse tam
men in qualibet Domini actione
quatuor quædam perpendi. Pri-
mò ipsius Domini personam a-
ctionis auctorem, quippe qui nõ
fuerit purus homo, sed magnus
ille Deus, qui in terra quidem in-
ter homines versabatur, sed pari-
ter in cælo existens mundum to-
tum gubernabat. Secundò. actio-
nem, & opus, quod tanta Maie-
stas in hominis forma exercere
dignabatur in gratiam mortaliũ.
Tertiò potest expendi, quomo-
do actio illa perfecta sit à Domi-
no, quanto videlicet amore & ca-
ritate, quanta mansuetudine, hu-
militate, patientia, &c. Postremò
oculus conijci potest in causam,
quæ Deum ad hæc agenda moue-
rit, quæ alia non fuit, quàm amor
nostri, & salutis nostræ deside-
rium. Ex qualibet autem harum
considerationum vtilitas aliqua
& fructus animæ spiritualis deli-
bandus est.

P O S T

P R Æ F A T I O

P o s t absolutam Considerationem punctorū concludet Meditationem Colloquio, colligendo se, & considerando quicquid dicitur in Euangelio spiritualiter ad se quoque pertinere, si enim in eo agatur de sanitate infirmis redita, vel de alijs beneficijs à Domino collatis, cogitabit se multò amplius infirmum fuisse, hocque magis opus habuisse auxilio, quo infirmitates & necessitates spirituales, sunt corporalibus grauioribus. Similiter si in eo agatur de peccatoribus, vel de iniurijs, alijsque afflictionibus toleratis à Salvatore, cogitet se multo maiorē esse peccatorem, & maiores iniurias CHRISTO intulisse, ipsam quoque bonitatem diuinam longe grauioribus contumelias pro sua salute perpeffam esse. Qua cogitatione compunctus & humiliatus, abijciat se ad Domini pedes, petens vt spiritualiter animam suā eo beneficio afficere velit, quod

an

AD LECTOREM.
in Colloquio cuiusque Meditati-
onis exprimeretur.

POSTREMÒ, quoniam Me-
ditationis Vitæ CHRISTI fru-
ctus non solum esse debet noster
gustus & consolatio spiritualis,
sed imitatio ipsius, & vitæ nostræ
emendatio: idcirco post confide-
ratas Domini actiones, percurrat
Documenta, posita in fine, explo-
rabitque num vitam suam conue-
nienter doctrine & exemplo Do-
mini instituerit; si verò deprehē-
derit, se aliam viam tenuisse, pro-
ponat emendationem, statuaturque
se ad viuum illud omnium virtu-
tum speculum, CHRISTVM Sal-
uatorem nostrum vitam suam de-
inceps conformaturum; quando-
quidē solus ipse est via deducens
ad vitam; qui enim existimat a-
liam ad salutem semitam iniri
posse, ille deprehendet se
longe à scopo ab-
errasse.

INDEX